

være istand til nu bestemt at sige, hvorledes Bestemmelsen derom skulde være, thi der er ganske vist særegne Vanskeligheder ved hele dette Forhold, men jeg skulde sætte megen Pris paa, at Thinget vilde gaa ind paa en Affattelse, i saa Henseende, som kunde overlade noget større Frihed og Raadighed, for Ministeriet til at handle saaledes, som Forholdet maatte vise sig tjenligst ved Afhændelsen af disse Bygninger. Eigesom der ganske vist, i og for sig, altid er noget Dviltigt i at slaa Seminarier i det Hele ihjel, saaledes er der ogsaa noget saadant i at nedrive Bygninger, der endnu ere tjenlige og gode til Benyttelse, men her er der ogsaa den Vanskelighed, at Bygningerne ere opførte paa den til Præstegaarden hørende Jord. (Bønsøkke: Præstegaardens Have). Ja det er altsaa paa Jorden, der hører til, Præstegaarden. Jeg anser det som sagt for, at være meget uheldigt, hvis man vilde gaa ind paa Forandring, i saa Henseende, hvad der jo senere kan komme under Omtale. — Hvad det andet Punkt angaar, nemlig Tiden for Nedlæggelsen af Seminariet, skal jeg for det Første erklære mig fuldkommen enig i den Betragtning, der blev gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller), at det er uhyggeligt og uheldigt, naar en Institution er stillet saaledes, at den er dømt til Undergang, og det varer længere Tid, inden den endelige Ophævelse finder Sted, men det gjælder da egentlig kun med Hensyn til Spørgsmaalet om den stadige Fornyelse, om den aarlige Tilgang; om den Virksomhed, der gjør sig gjældende med den, der allerede ere traadte ind, kan det derimod paa ingen Maade siges, at Tilstanden vilde blive uheldig eller uhyggelig, fordi der bestemmes, at Seminariet først skal nedlægges om et bestemt Antal Aar. Med andre Ord, for mig har Sagen stillet sig saaledes, at det, efter hvad der blev afgjort ved Rønningeloven i sidste Samling, vilde være urigtigt fra Ministeriets Side, om det udsatte at komme med dette Forslag

til Rigsdagen om at tage sin Beslutning, idet der ellers vilde — om jeg saa maa sige — svæve et Sværd over Hovedet; paa Seminarierne, idet En kan have ment, at det ene, og en Anden, at det andet Seminarium skulde nedlægges, hvilket ganske sikkert vilde have til Følge en Usikkerhed hos begge, som kunde blive meget skadelig, og Dvulraadighed hos dem, der skulde tage Beslutning om, hvilket Seminarium de skulde søge hen til. Men anderledes stiller Sagen sig, naar Beslutningen er tagen om det bestemte Seminarium, thi da kan det ikke siges, at den Umstændighed, at Virksomheden der bliver ved endnu i to Aar, skulde gjøre denne mindre frugtbringende for de Paagjældende; iøvrigt. Det kunde vel maasse siges og er ogsaa blevet yttret af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), at det stiller sig saaledes, at de, der bleve tilbage, vilde være et for ringe Antal, al anvende de Kræfter paa, der nu ere tilstede, ved Seminariet, men saaledes stiller Sagen sig ikke ved Lyngby Seminarium, og dette er det, efter min Mening ogsaa af Interesse at gjøre opmærksom paa. Det stiller sig nemlig saaledes ved Lyngby Seminarium, at der ved dette Undervisningsaars Slutning vil udgaa 12, fra Seminariet, og der vil blive tilbage i de to Klasser, der beholdes, 35 Elever. Jeg mener, at dette maa siges at være et ganske passende Antal til at kunne give behørigt Liv og Fylde til Undervisningen, og jeg tror altsaa ikke, at man af dette Hensyn skulde være fristet til en hurtigere Nedlæggelse, og paa den anden Side tror jeg dog, at det, af flere Grunde, som det ogsaa blev fremhævet af den ærede sidste Tale, vilde være meget lidet tilraadeligt paa en altsfor brusque Maade at nedlægge et Seminarium. Der lader sig her ikke drage nogen fuldstændig Sammenligning med de lærde Skoler, alene af den Grund, at hele Tiden ved disse er, saa lang, hvad der vilde bewirke, at, hvis man vilde vente, til den Sidste var dimitteret, vilde det blive en overmaade lang